

PROLOG

Eddie och jag går inte bara på regelrätta promenader. Ibland går vi på inspektionsturer i naturen och då kan det hända att vi vandrar in i äventyr. Vi läser landskap och nickar allvarsamt när vi noterar förändringar i strukturen. Vi hummar eftertänksamt när vi ser vilka stigar rådjuren valt och lyssnar uppmärksamt till fåglarnas rop.

Kattugglans katedral ligger på bekanta marker. Inne i katedralen bor en kattuggla som namnet antyder. Ibland går vi dit för att hälsa på men varje gång upptäcker vi att ingen är hemma. På behörigt avstånd blir vi stående framför ett tomt hål i en gammal stam. Vi brukar få vänta och vänta. Det händer att vi lägger oss ner i en sänka och tänker att kattugglan kanske tagit sig en tupplur eller gett sig ut på något ärende och snart kommer dyka upp. Ingenting händer – hålet förblir tomt. Men tomhet är på något vis alltings början.